

do jednostek organizacyjnych więziennictwa dostosują odpowiednio do potrzeb tych jednostek zadania, organizację i sposób wykonywania obsługi prawnej, jak również zasady i tryb doskonalenia zawodowego radców prawnych pełniących obowiązki w tych jednostkach organizacyjnych.

3. Stosunek służbowy oraz wynikające z niego prawa i obowiązki oraz odpowiedzialność dyscyplinarną radców prawnych i aplikantów radcowskich będących żołnierzami w czynnej służbie wojskowej lub funkcjonariuszami Milicji Obywatelskiej albo służby więziennej określają odrębne przepisy.

Art. 76. W Prawie o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 1964 r. Nr 6, poz. 40, z 1967 r. Nr 13, poz. 55, z 1969 r. Nr 13, poz. 98, z 1974 r. Nr 50, poz. 316, z 1975 r. Nr 16, poz. 91 i Nr 34, poz. 183 oraz z 1982 r. Nr 16, poz. 125) w art. 51 § 1 dodaje się lit. h) w brzmieniu:

„h) osoby, które co najmniej przez trzy lata wykonywały zawód radcy prawnego”.

Art. 77. Radców prawnych, wpisanych na listę radców prawnych w dniu wejścia w życie ustawy, wpisuje się z urzędu na listę radców prawnych przewidzianą niniejszą ustawą.

Art. 78. Osoby, które do dnia wejścia w życie ustawy nabyły prawo do wykonywania zawodu radcy prawnego na podstawie dotychczasowych przepisów, wpisuje się, na ich wniosek, na listę radców prawnych.

Art. 79. 1. Na listę radców prawnych może zostać wpisana osoba, która spełnia warunki, o których mowa w art. 24 ust. 1 pkt 1—5, oraz:

- 1) posiada co najmniej pięcioletni okres zatrudnienia na podstawie stosunku pracy na stanowisku odpowiadającym funkcji radcy prawnego w rozumieniu ustawy i w dniu wejścia w życie ustawy pracuje na tym stanowisku albo
- 2) posiada kwalifikacje sędziego, prokuratora, notariusza lub arbitra w Państwowym Arbitrażu Gospodarczym i co najmniej trzyletni okres zatrudnienia na podstawie stosunku pracy na stanowisku odpowiadającym funkcji radcy prawnego w rozumieniu ustawy, albo
- 3) posiada co najmniej trzyletni okres zatrudnienia na podstawie stosunku pracy na stanowisku odpowiadającym funkcji radcy prawnego w rozumieniu ustawy i zobowiąże się złożyć egzamin radcowski w

ciągu dwóch lat od dnia wpisu na listę radców prawnych.

2. Osobę, o której mowa w ust. 1 pkt 3, skreśla się z listy radców prawnych, o ile we wskazanym terminie nie złoży egzaminu radcowskiego.

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do żołnierzy w czynnej służbie wojskowej, funkcjonariuszy Milicji Obywatelskiej i służby więziennej.

Art. 80. Osoby zajmujące w dniu wejścia w życie ustawy stanowisko radcy prawnego w jednostkach organizacyjnych, do których nie miały zastosowania przepisy o obsłudze prawnej jednostek gospodarki społecznej, nie mogą być zatrudnione na tym stanowisku po upływie roku od dnia wejścia w życie ustawy, jeżeli nie uzyskają wpisu na listę radców prawnych.

Art. 81. Aplikanci radcowscy, którzy w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy odbywają aplikację radcowską, kończą ją według przepisów dotychczasowych. Po złożeniu egzaminu radcowskiego osoby te wpisuje się, na ich wniosek, na listę radców prawnych.

Art. 82. Minister Sprawiedliwości, w porozumieniu z prezesem Państwowego Arbitrażu Gospodarczego, prezesem Zarządu Głównego Zrzeszenia Prawników Polskich, prezesem Naczelnej Rady Adwokackiej, prezesem Zarządu Głównego Stowarzyszenia Radców Prawnych i prezesem Związku Zawodowego Radców Prawnych, powoła Komitet Organizacyjny Samorządu Radców Prawnych.

Art. 83. 1. Zadaniem Komitetu, o którym mowa w art. 82, jest:

- 1) opracowanie regulaminu pierwszego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych i wyboru delegatów na ten Zjazd,
- 2) ustalenie liczby tymczasowych okręgowych izb radców prawnych i obszarów ich działania oraz siedzib,
- 3) zwołanie pierwszych zgromadzeń okręgowych izb radców prawnych oraz Krajowego Zjazdu Radców Prawnych w ciągu 1 roku od dnia wejścia w życie ustawy.

2. Do czasu wyboru krajowych organów samorządu Komitet ma uprawnienia Krajowej Rady Radców Prawnych.

Art. 84. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 października 1982 r.

Przewodniczący Rady Państwa: *H. Jabłoński*
Sekretarz Rady Państwa: *E. Duda*

146

USTAWA

z dnia 6 lipca 1982 r.

o zasadach prowadzenia na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej działalności gospodarczej w zakresie drobnej wytwórczości przez zagraniczne osoby prawne i fizyczne.

W dążeniu do zwiększenia przy udziale zagranicznych osób prawnych i fizycznych, a w szczególności Polonii, produkcji i usług na potrzeby rynku wewnętrznego i na eksport stanowi się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne.

Art. 1. 1. Osoby prawne i fizyczne, mające siedzibę lub miejsce zamieszkania za granicą, oraz oby-

watele państw obcych mający kartę stałego pobytu w Polsce, zwane dalej „zagranicznymi podmiotami gospodarczymi”, mogą prowadzić na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej działalność gospodarczą określoną w ustawie, zwaną dalej „działalnością gospodarczą”.

2. Zagraniczne podmioty gospodarcze mogą prowadzić działalność gospodarczą we własnym imieniu i na własny rachunek, a także uczestniczyć w spółce z udziałem polskich podmiotów gospodarczych.

3. Zagraniczne podmioty gospodarcze prowadzące działalność gospodarczą mogą zrzeszać się w Polsko-Polonijnej Izbie Przemysłowo-Handlowej.

Art. 2. Na podstawie przepisów ustawy może być prowadzona działalność gospodarcza w zakresie drobnej wytwórczości, polegająca na:

- 1) produkcji wyrobów i świadczeniu usług,
- 2) obrocie towarowym,
- 3) eksporcie własnej produkcji i usług oraz imporcie dla potrzeb tej produkcji i usług.

Art. 3. 1. Współpracę gospodarczą z zagranicznymi podmiotami gospodarczymi, prowadzącymi działalność gospodarczą w zakresie drobnej wytwórczości, koordynuje Pełnomocnik Rządu do Spraw Zagranicznych Przedsiębiorstw Drobnej Wytwórczości, zwany dalej „Pełnomocnikiem”.

2. Pełnomocnika powołuje i odwołuje prezes Rady Ministrów.

Art. 4. 1. Do zadań Pełnomocnika należy w szczególności:

- 1) inspirowanie i organizowanie działań na rzecz rozwoju współpracy gospodarczej z zagranicznymi podmiotami gospodarczymi, zwłaszcza polonijnymi,
- 2) inicjowanie tworzenia warunków sprzyjających powstawaniu na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej przedsiębiorstw,
- 3) określanie preferowanych kierunków rozwoju produkcji i usług.

2. Prezes Rady Ministrów określa szczegółowy zakres działania Pełnomocnika.

Art. 5. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

- 1) polskich podmiotach gospodarczych — rozumie się przez to:
 - a) państwowe przedsiębiorstwa drobnej wytwórczości,
 - b) organizacje społeczne uprawnione na podstawie odrębnych przepisów do prowadzenia działalności gospodarczej,
 - c) spółdzielnie,
 - d) zrzeszenia producentów i spółki krajowe prowadzące działalność w zakresie drobnej wytwórczości,
 - e) osoby uprawnione, na podstawie odrębnych przepisów, do prowadzenia rzemiosła i innej działalności gospodarczej,
 - f) osoby fizyczne podejmujące działalność gospodarczą wspólnie z zagranicznymi podmiotami gospodarczymi,
- 2) przedsiębiorstwie zagranicznym — rozumie się przez to przedsiębiorstwo działające na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej na podstawie przepisów niniejszej ustawy, w stosunku do którego prawa majątkowe służą jedynie zagranicznemu podmiotowi gospodarczemu,
- 3) przedsiębiorstwie z udziałem zagranicznym — rozumie się przez to przedsiębiorstwo zorganizowane w formie spółki, której udziałowcami są zagraniczne oraz polskie podmioty gospodarcze,
- 4) przedsiębiorstwie — rozumie się przez to przedsiębiorstwo zagraniczne i przedsiębiorstwo z udziałem zagranicznym,

5) właścicieli przedsiębiorstwa — rozumie się przez to również podmioty, których prawa do przedsiębiorstwa wynikają z innego tytułu niż własność.

Art. 6. 1. Obywatel polski stale zamieszkały w Polsce może wnieść do przedsiębiorstwa z udziałem zagranicznym wkład w postaci będących jego własnością środków trwałych, obrotowych bądź licencji lub patentów.

2. Obywatel polski stale zamieszkały w Polsce może uzyskać, na warunkach określonych przepisami prawa dewizowego, zezwolenie na wniesienie do przedsiębiorstwa z udziałem zagranicznym wkładu w postaci będących jego własnością wartości dewizowych. Wkład i zysk przypadający z tego tytułu wykorzystuje się zgodnie z przepisami prawa dewizowego.

Rozdział 2

Udzielanie zezwoleń.

Art. 7. 1. Prowadzenie działalności gospodarczej, o której mowa w art. 2, wymaga zezwolenia.

2. Organem właściwym w sprawach zezwoleń, o których mowa w ust. 1, z zastrzeżeniem przepisu ust. 3, jest terenowy organ administracji państwowej stopnia wojewódzkiego właściwy ze względu na miejsce, w którym przedsiębiorstwo ma być, jest lub było prowadzone.

3. W sprawach zezwoleń na działalność gospodarczą wymienioną w art. 2 pkt 3 organem właściwym jest Minister Handlu Zagranicznego.

Art. 8. 1. Zagraniczny podmiot gospodarczy, zamierzający podjąć działalność gospodarczą na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, do reprezentowania go wobec polskich organów administracji państwowej oraz w stosunkach prawnych z polskimi podmiotami obowiązany jest ustanowić w kraju pełnomocnika. Pełnomocnikiem może być obywatel polski lub uprawniona polska osoba prawna, mające stałe miejsce pobytu lub siedzibę w Polsce.

2. Ustanowienie pełnomocnika nie jest wymagane, gdy zagraniczny podmiot gospodarczy ma stałe miejsce pobytu lub siedzibę na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, a także gdy zagraniczny podmiot gospodarczy będący osobą prawną ma swoje przedstawicielstwo na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Art. 9. Wniosek o wydanie zezwolenia powinien zawierać:

- 1) informację o rodzaju, formie i zakresie działalności gospodarczej podmiotu lub podmiotów ubiegających się o zezwolenie na działalność gospodarczą,
- 2) wskazanie siedziby zamierzonego przedsiębiorstwa oraz zakresu jego działalności gospodarczej,
- 3) przewidywane rozmiary działalności gospodarczej oraz przewidywaną liczbę zatrudnionych,
- 4) przewidywane formy finansowania i nakłady niezbędne dla uruchomienia działalności gospodarczej,
- 5) deklarowaną wysokość finansowego i rzeczowego wkładu dewizowego przeznaczonego na uruchomienie działalności gospodarczej, a w wypadku przedsiębiorstwa z udziałem zagranicznym — także wkładu polskich podmiotów gospodarczych,
- 6) w wypadku spółki — akt założycielski spółki,

7) odpis pełnomocnictwa, o ile wnioskodawca działa przez pełnomocnika, bądź ustanowienia przedstawicielstwa.

Art. 10. Wniosek o wydanie zezwolenia na prowadzenie przedsiębiorstwa z udziałem zagranicznym udziałowcy składają wspólnie.

Art. 11. 1. Wkład inwestycyjny zagranicznego podmiotu gospodarczego stanowią środki trwale i przedmioty nietrwale, niezbędne do prowadzenia działalności gospodarczej i użytkowane w skali rocznej, które zostały nabyte za waluty wymienne lub za złote pochodzące z udokumentowanej wymiany.

2. Wkład inwestycyjny stanowią również patenty, licencje i inne podobne prawa.

Art. 12. Wniosek, o którym mowa w art. 9, podlega rozpatrzeniu w terminie trzech miesięcy od dnia jego złożenia. W razie złożenia wniosku wadliwie sporządzonego organ rozpatrujący wezwie niezwłocznie wnioskodawcę do uzupełnienia wniosku. Termin trzymiesięczny liczy się od dnia złożenia kompletnego wniosku.

Art. 13. Zezwolenie na działalność gospodarczą określa w szczególności:

- 1) przedmiot i miejsce działalności gospodarczej przedsiębiorstwa oraz jego formę prawną,
- 2) siedzibę przedsiębiorstwa,
- 3) czas, na jaki zezwolenie zostało udzielone,
- 4) dopuszczalną wielkość zatrudnienia.

Art. 14. W wypadku uzasadnionym interesem społecznym lub gospodarczym organ wydający zezwolenie może wymagać, by w przedsiębiorstwie z udziałem zagranicznym udział określonych polskich podmiotów gospodarczych był wyższy niż 50%.

Art. 15. 1. Wydanie zezwolenia następuje po przedłożeniu przez zagraniczny podmiot gospodarczy zaświadczenia o złożeniu w banku polskim depozytu założycielskiego.

2. Depozyt założycielski stanowi zabezpieczenie prawnych roszczeń polskich podmiotów prawnych na wypadek niewywiązania się przez zagraniczny podmiot gospodarczy z podjętych zobowiązań.

3. Depozyt założycielski składa się na okres do uruchomienia działalności gospodarczej określonej w zezwoleniu. Depozyt jest oprocentowany na warunkach stosowanych do wkładów cudzoziemców dewizowych.

4. Depozyt składa się w walucie wymiennej, w wysokości odpowiadającej równowartości od 800 tys. zł do 4 mln zł. W razie zmiany kursu złotego do walut zagranicznych kwoty te ulegają odpowiedniej zmianie.

5. Minister Finansów, w porozumieniu z prezesem Narodowego Banku Polskiego oraz po zasięgnięciu opinii Pełnomocnika, w drodze rozporządzenia, określa szczegółowo zasady i tryb ustalania wysokości depozytu założycielskiego oraz zwolnień w całości bądź części od obowiązku wniesienia takiego depozytu.

6. Wysokość depozytu dla poszczególnych przedsiębiorstw ustala organ wydający zezwolenie, po zasięgnięciu opinii banku.

Art. 16. Zezwolenie wydaje się na okres do dwudziestu lat, a w wypadkach uzasadnionych okresem

amortyzacji inwestycji do czterdziestu lat. Po upływie ważności zezwolenia może być wydane nowe zezwolenie.

Art. 17. Zezwolenie może być cofnięte jedynie w wypadku, gdy działalność przedsiębiorstwa jest prowadzona z naruszeniem przepisów prawa lub warunków ustalonych w zezwoleniu.

Art. 18. Decyzje w sprawach zezwoleń na prowadzenie działalności gospodarczej objętej przepisami ustawy mogą być zaskarżone do sądu administracyjnego, na zasadach i w trybie określonym przez Kodeks postępowania administracyjnego.

Art. 19. 1. Przedsiębiorstwa działające na podstawie niniejszej ustawy — z wyłączeniem przedsiębiorstw podlegających na podstawie odrębnych przepisów wpisowi do rejestru handlowego — podlegają wpisowi do rejestru przedsiębiorstw zagranicznych.

2. Rejestr przedsiębiorstw zagranicznych jest dostępny dla osób mających w tym interes prawny.

3. Organami rejestracyjnymi są sądy. Właściwość tych sądów, w trybie określonym w przepisach o ustroju sądów powszechnych, oraz zasady prowadzenia rejestru przedsiębiorstw zagranicznych, dane podlegające wpisowi do tego rejestru, wymagania dla wniosku o wpis do rejestru, tryb postępowania przy dokonywaniu wpisów, zmian i skreśleń w rejestrze, zasady udostępniania rejestru oraz wypadki i warunki wydawania odpisów i wyciągów z tego rejestru określa Minister Sprawiedliwości.

Rozdział 3

Ogólne zasady działalności przedsiębiorstw.

Art. 20. Zagraniczne i polskie podmioty gospodarcze mają, w ramach obowiązującego prawa polskiego, swobodę wyboru formy prawnej, zasad udziału wspólników oraz organizacji i sposobu zarządzania przedsiębiorstwem. Do przedsiębiorstw działających w formie spółki stosuje się, w zależności od formy spółki, przepisy Kodeksu cywilnego bądź Kodeksu handlowego.

Art. 21. 1. Przedsiębiorstwa korzystają z zasobów pracy na zasadach określonych w przepisach ogólnych.

2. Do nawiązanych przez przedsiębiorstwa stosunków pracy stosuje się przepisy polskiego prawa pracy.

3. Przedsiębiorstwa tworzą fundusze socjalny i mieszkaniowy na zasadach obowiązujących państwowe przedsiębiorstwa drobnej wytwórczości.

Art. 22. Cudzoziemcy przebywający w Polsce czasowo i zatrudnieni w przedsiębiorstwach mogą otrzymywać, ze środków dewizowych przedsiębiorstwa przewidzianych do transferu za granicę, połowę swego wynagrodzenia w walucie obcej. Uzyskane przez cudzoziemca środki z tego tytułu mogą być przekazywane za granicę.

Art. 23. 1. Podjęcie inwestycji bądź rodzaju działalności nie objętych dotychczasowym zezwoleniem wymaga odrębnego zezwolenia.

2. Uruchomienie nowego zakładu lub filii poza siedzibą przedsiębiorstwa lub miejscami określonymi w zezwoleniu wymaga rozszerzenia zakresu tego zezwolenia.

3. W wypadku gdy zakład lub filia, o których mowa w ust. 2, mają być zlokalizowane na terenie właściwości miejscowej organu innego niż ten, który wydał zezwolenie, rozszerzenie zakresu zezwolenia wymaga uzgodnienia z organem właściwym miejscowo dla nowo uruchamianej filii lub zakładu.

4. Inwestycje rozwojowe i modernizacyjne, uruchomienie nowego zakładu przedsiębiorstwa, podjęcie nowej działalności nie wymagają dodatkowego zezwolenia, o ile nie naruszają warunków określonych w zezwoleniu już wydanym.

Art. 24. Przedsiębiorstwa mogą zawierać umowy kooperacyjne z krajowymi podmiotami gospodarczymi.

Art. 25. 1. Przedsiębiorstwa mogą sprzedawać importowane przez nie towary i usługi za pośrednictwem przedsiębiorstw państwowych uprawnionych do prowadzenia na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej sprzedaży za waluty wymienne.

2. Minister Finansów, w porozumieniu z Ministrem Handlu Zagranicznego oraz Ministrem Handlu Wewnętrznego i Usług, w drodze rozporządzenia, określa wypadki oraz zasady i warunki sprzedaży towarów i usług, o których mowa w ust. 1.

Rozdział 5

Opodatkowanie przedsiębiorstw.

Art. 26. Przedsiębiorstwa podlegają, zę zmianami wynikającymi z przepisów art. 27—30, opodatkowaniu na ogólnie obowiązujących zasadach.

Art. 27. 1. Zagraniczne podmioty gospodarcze prowadzące działalność gospodarczą oraz przedsiębiorstwa z udziałem zagranicznym posiadające osobowość prawną uiszczają podatek dochodowy według skali ustalonej przez Ministra Finansów, z tym że podatek ten nie może przekroczyć 50% dochodu.

2. Podmioty i przedsiębiorstwa, wymienione w ust. 1, zwalnia się od płacenia podatku dochodowego w okresie trzech lat od dnia podjęcia działalności gospodarczej. Zwolnienie to dotyczy także wypadków określonych w art. 23 ust. 1.

3. Minister Finansów może wydłużyć okres zwolnienia, o którym mowa w ust. 2, jeśli przemawiają za tym względy społeczne lub gospodarcze.

Art. 28. 1. Przedsiębiorstwom przysługuje ulga z tytułu dokonanych inwestycji finansowanych z dochodu przedsiębiorstwa, polegająca na potrąceniu z podatku dochodowego 50% wartości inwestycji.

2. W razie niemożności wykorzystania ulgi w roku podatkowym, w którym dokonano inwestycji, ulga ta może być wykorzystana w następnych latach, jednak w okresie nie dłuższym niż przez pięć kolejnych lat.

3. Jeżeli przedsiębiorstwo korzysta ze zwolnienia od podatku dochodowego z tytułu uruchomienia działalności gospodarczej, na poczet ulg inwestycyjnych z tytułu nakładów dokonanych przed podjęciem działalności oraz w okresie korzystania ze zwolnienia od podatku dochodowego zalicza się należności, jakie z tytułu podatku dochodowego przedsiębiorstwo byłoby zobowiązane uiszczyć, gdyby nie korzystało ze zwolnienia od tego podatku.

Art. 29. Minister Finansów, w drodze rozporządzenia, określa szczegółowy tryb i zasady udzielania zwolnień oraz zmniejszania podatku dochodowego, o których mowa w art. 27 ust. 2 i 3 oraz art. 28.

Art. 30. 1. Przedsiębiorstwo obowiązane jest składać corocznie właściwemu terenowemu organowi administracji państwowej swoje bilanse roczne i rachunki

wyników, w terminie do końca lutego roku następującego, za rok poprzedzający. W wyjątkowych wypadkach, na wniosek przedsiębiorstwa, organ ten może przedłużyć termin złożenia bilansu.

2. Bilans roczny oraz rachunek wyników przedsiębiorstwa podlegają zatwierdzeniu przez właściwy terenowy organ administracji państwowej, w terminie dwóch miesięcy od dnia ich złożenia.

3. Zatwierdzony bilans roczny i rachunek wyników stanowią podstawę ustalenia zobowiązań podatkowych przedsiębiorstwa, a także ustalenia tej części zysku, którą zagraniczny podmiot gospodarczy może, na podstawie przepisów ustawy, przekazać za granicę.

4. Jeżeli przedsiębiorstwo prowadzi kilka rodzajów działalności lub działalność w różnych miejscowościach, podstawą ustalenia dochodu przedsiębiorstwa jest bilans zbiorczy uwzględniający przysługujące przedsiębiorstwu zwolnienia podatkowe.

Rozdział 6

Kredytowanie przedsiębiorstw.

Art. 31. Przedsiębiorstwa mogą uzyskać w bankach polskich kredyty obrotowe i inwestycyjne na zasadach ustalonych przez Radę Ministrów. Podstawą udzielenia kredytu jest umowa.

Art. 32. 1. Przedsiębiorstwa mogą, z zachowaniem przepisów prawa dewizowego i prawa bankowego, zaciągać kredyty w bankach zagranicznych.

2. Zaciągnięcie kredytu, o którym mowa w ust. 1, w wypadku gdy udziałowcem przedsiębiorstwa jest krajowa jednostka gospodarki uspołecznionej i zaciągnięcie kredytu pociąga za sobą obciążenie polskiego udziałowca z tytułu zabezpieczenia tego kredytu — wymaga ponadto zgody Ministra Finansów.

Rozdział 7

Wykorzystanie zysku.

Art. 33. 1. Zagraniczne podmioty gospodarcze mogą przekazywać za granicę corocznie część dochodu w wysokości:

- 1) 10% wniesionego przez te podmioty wkładu inwestycyjnego w walutach wymiennalnych,
- 2) 50% nadwyżki wpływów z eksportu w walutach wymiennalnych nad wydatkami na import, po odsprzedaniu polskiemu bankowi dewizowemu pozostałych 50% tej nadwyżki,

z tym, że przekazywana za granicę łączna kwota z tych tytułów nie może być wyższa niż 50% osiągniętego w poprzednim roku obrachunkowym dochodu obliczonego po opłaceniu podatku dochodowego.

2. Minister Finansów określa szczegółowe zasady ustalania wartości wkładu inwestycyjnego, o którym mowa w art. 11, oraz obliczania nadwyżki, o której mowa w ust. 1 pkt 2. Wartość wkładu inwestycyjnego może być określana przez biegłych sądowych.

3. Minister Finansów, po zasięgnięciu opinii Pełnomocnika, może określać wypadki, w których zagraniczny podmiot gospodarczy ma prawo do transferu więcej niż 50% dochodu obliczonego po opłaceniu podatku dochodowego, uzyskanego w roku obrachunkowym. Prawo to

może być uzasadnione szczególnym charakterem prowadzonej działalności lub stosowaną, ze względu na interes społeczny, niską stopą zysku w cenach zbywanych przez przedsiębiorstwo towarów lub usług.

Art. 34. Właściciel przedsiębiorstwa może przekazać za granicę kwotę uzyskaną ze sprzedaży przedsiębiorstwa lub jego części, pomniejszoną o należny podatek, pod warunkiem że:

- 1) umowa sprzedaży została sporządzona, po uzyskaniu zezwolenia dewizowego, w formie aktu notarialnego,
- 2) nabywca posiada zezwolenie na prowadzenie tego rodzaju przedsiębiorstwa,
- 3) kwota uzyskana ze sprzedaży wpłynęła w walutach wymiennych do polskiego banku,
- 4) sprzedający wywiązał się z zobowiązań podatkowych.

Art. 35. Minister Handlu Wewnętrznego i Usług, w porozumieniu z Ministrem Finansów oraz Ministrem Handlu Zagranicznego, może określać warunki, na jakich zagraniczny podmiot gospodarczy może z dochodu pozostałego po opłaceniu podatku dochodowego dokonywać zakupów za złote towarów i usług i przeznaczyć je na eksport.

Art. 36. Podmioty zagraniczne, które uzyskują dochody z tytułu praw do przedsiębiorstwa, w tym również małżonkowie, wstępni i zstępni zagranicznych osób fizycznych, w czasie pobytu w Polsce uprawnione są do zakupów za złote, uzyskane z tytułu udziału w zyskach przedsiębiorstwa, wszelkich towarów i usług do użytku osobistego.

Art. 37. Zasady wykorzystania przez polskie podmioty gospodarcze należnych im dochodów z działalności przedsiębiorstw określają odrębne przepisy.

Rozdział 8

Dzierżawa nieruchomości.

Art. 38. 1. Przedsiębiorstwa mogą dzierżawić nieruchomości państwowe.

2. Przekazywanie przedsiębiorstwom nieruchomości państwowych w dzierżawę następuje na zasadach określonych w odrębnych przepisach.

Art. 39. 1. Zagraniczny właściciel przedsiębiorstwa może uzyskać zezwolenie na dzierżawę nieruchomości przeznaczonych do użytku osobistego, na zasadach obo-

wiązujących obywateli polskich. Wydatki z tego tytułu mogą być finansowane z dochodów uzyskanych z prowadzonej w Polsce działalności gospodarczej.

2. Minister Administracji, Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska, w porozumieniu z właściwymi ministrami, określa szczegółowe zasady i warunki wydawania zezwoleń, o których mowa w ust. 1.

Rozdział 9

Przepisy szczególne, przejściowe i końcowe.

Art. 40. Sprawy rozwiązania i likwidacji przedsiębiorstwa z udziałem zagranicznym określa akt załącznicowy, z zachowaniem przepisów Kodeksu cywilnego i Kodeksu handlowego.

Art. 41. W wypadku likwidacji przedsiębiorstwa z udziałem zagranicznym polskim podmiotom gospodarczym będącym udziałowcami likwidowanego przedsiębiorstwa przysługuje pierwszeństwo zakupu praw i rzeczy stanowiących majątek przedsiębiorstwa, pozostałych po zaspokojeniu lub zabezpieczeniu wierzycieli przedsiębiorstwa.

Art. 42. 1. Działające w dniu wejścia w życie ustawy przedsiębiorstwa utworzone na podstawie obowiązujących dotychczas przepisów, prowadzące działalność objętą przepisami niniejszej ustawy, stają się przedsiębiorstwami w rozumieniu tej ustawy.

2. Organy właściwe w sprawach zezwoleń w terminie dwóch miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy dostosują dotychczasowe zezwolenia do przepisów ustawy.

3. Przedsiębiorstwa, o których mowa w ust. 1, w terminie sześciu miesięcy od dnia dostosowania zezwolenia, o którym mowa w ust. 2, dostosują swoją działalność do przepisów niniejszej ustawy i zawiadomią o tym organy właściwe w sprawach zezwoleń.

Art. 43. Do działalności gospodarczej regulowanej niniejszą ustawą nie mają zastosowania przepisy art. 1 ust. 3 pkt 3 ustawy z dnia 18 lipca 1974 r. o wykonywaniu handlu oraz niektórych innych rodzajów działalności przez jednostki gospodarki nie uspołecznionej (Dz. U. Nr 27, poz. 158) oraz art. 1 ust. 3 ustawy z dnia 8 czerwca 1972 r. o wykonywaniu i organizacji rzemiosła (Dz. U. z 1977 r. Nr 4, poz. 20).

Art. 44. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: *H. Jabłoński*
Sekretarz Rady Państwa: *E. Duda*

147

USTAWA

z dnia 6 lipca 1982 r.

o księgach wieczystych i hipotece.

Dział I

Księgi wieczyste.

Rozdział 1

Przepisy o prawach jawnych z księgi wieczystej.

Art. 1. Księgi wieczyste prowadzi się w celu ustalenia stanu prawnego nieruchomości,

Art. 2. Księgi wieczyste są jawne. Nie można zasłaniać się nieznajomością wpisów w księdze wieczystej ani wniosków, o których uczyniono w niej wzmiankę.

Art. 3. 1. Domniemywa się, że prawo jawne z księgi wieczystej jest wpisane zgodnie z rzeczywistym stanem prawnym.

2. Domniemywa się, że prawo wykreślone nie istnieje.